

Portal Województwa Lubuskiego

Lubuskie zabytki z dofinansowaniem

Kategoria - Archiwum

Łukasz Porycki, wicemarszałek województwa lubuskiego podpisał kolejne umowy na dofinansowanie zabytków z budżetu województwa lubuskiego. Tym razem w powiecie żagańskim i żarskim.

Dofinansowanie przyznano: na prace konserwatorskie i restauratorskie przy gotyckim ołtarzu bocznym warsztatu Mistrza z Gościszowic, w kościele pw. św. Jana Chrzciciela w Chichach (gmina Małomice). Koszt zadania to 60.200 zł, 30.000 zł stanowi dotacja.

W 2018 roku przeznaczono 20.000 zł na prace konserwatorskie przy ołtarzu Zesłanie Ducha Świętego Mistrza Ołtarza z Gościszowic z 1516 r., w 2017 było to 30.000 zł również na prace przy ołtarzu, zaś 2016 zabytek został zasilony kwotą 40.000 zł na konstrukcję więźby dachowej, wymianę pokrycia i remont murów obwodowych.

Inne źródła finansowania w b.r.: 10.000 zł przeznaczone na prace przez powiat żagański, 1 tys. zł ze Stowarzyszenia na rzecz remontu i odnowy kościoła w Chichach, zaś środki własne parafii wyniosły 19.200 zł

Kościół został wybudowany w drugiej połowie XIII wieku. Obecne sklepienie sieciowe pochodzi z początków XVI wieku. Kościół rozbudowano w 1614 o kaplicę, a odnowiono w 1710. W drugiej połowie XVIII wieku przebudowano w obiekcie okna, a w drugiej połowie XIX wieku - szczyty. Murowany z kamienia, jednonawowy z prostokątnym prezbiterium, kaplicą, zakrystią i składzikiem. Do nawy od strony zachodniej przylega prostokątna wieża. We wnętrzu zachowały się dwa wczesnogotyckie tryptyki oraz szereg renesansowych kamiennych nagrobków. Kościół otoczony jest kamiennym murem z XIV - XV w., w obrębie którego znajduje się parterowa bram.

Gotycki ołtarz z 1516 roku, przypisywany pracowni Mistrza Ołtarza z Gościszowic to drewniany poliptyk szafiasty. W części środkowej scena Zaśnięcia Marii, w predelli scena Obrzezania. Na pokrytych rytym ornamentem awersach skrzydeł bocznych ślady po rzeźbach czterech Świętych Dziewic, na rewersie scena Zwiastowania. Prace zaplanowano z powodu złego stanu zachowani ołtarza: liczne ubytki, osłabienie przyczepności zapraw, polichromii i złocień. Celem jest utrwalenie substancji zabytkowej oraz przywrócenie utraconych walorów artystycznych i estetycznych.

Kolejna dotacja została przeznaczona dla Parafii Rzymsko-Katolickiej pw. Matki Bożej Królowej Polski w Lesznie Górnym (gmina Szprotawa) na prace konserwatorskie i restauratorskie oraz badania konserwatorskie przy ołtarzu bocznym w zabytkowym kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Lesznie Dolnym. Koszt zadania to 89.562,43 zł, kwota dotacji województwa to 30.000 zł. Środki własne

parafii – 49.562,42, dotacja powiatu żagańskiego 10.000 zł. Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków – 8.000 zł.

Kościół filialny pw. Wniebowzięcia NMP należy do parafii Matki Bożej Królowej Polski w Lesznie Górnym - jest to budowla barokowa zbudowana w 1670 r. po znacznej przebudowie pierwotnej romańskiej budowli, z dobudowaną w 1796 r. wieżą. Wnętrze również barokowe, ołtarz z rzeźbą Matki Boskiej z 1500 roku.

Ołtarz boczny pw. Ukrzyżowania stanowi interesujący przykład sztuki barokowej. Jest to jednoosiowa nastawa przyścienna z retabulum na niskim cokole ustawionym na mencie. W nastawie obraz olejny ze sceną Ukrzyżowania, w zwieńczeniu niewielka scena Nawiedzenia i figury: Madonna z Dzieciątkiem i św. Piotr. Obecnie malowidła pokryte przemalowaniami. Zły stan zachowania obiektu, przekształcenia kompozycyjne zadecydowały o podjęciu prac konserwatorskich.

Dofinansowanie otrzymała również gmina Żary na opracowanie ekspertyzy technicznej, badań konserwatorskich oraz wykonanie projektu budowlanego dot. pałacu we Włostowie. Całkowity koszt przedsięwzięcia to 21.600 zł, kwota dotacji – 10.000 zł, środki własne gminy 11.600 zł.

Pierwotna siedziba, wzniesiona pod koniec XV lub na początku XVI wieku przez Wiedebachów, była dworem obronnym otoczonym fosą. Budynek, murowany z cegły i kamienia, założony był na planie zbliżonym do kwadratu, z wnętrzem rozplanowanym w układzie dwutraktowym. Obiekt był podpiwniczony i posiadał minimum dwie kondygnacje nadziemne. W 1803 roku siedzibę gruntownie przebudowano nadając jej klasycystyczny kształt. Zachowując plan starszego budynku, przekształcono jego wnętrze i architekturę zewnętrzną. Nowy obiekt był budowlą piętrową, podpiwniczoną nakrytą wysokim dachem mansardowym z lukarnami, zwieńczonym drewnianą wieżyczką z zegarem. Pięć osi symetrycznie zakomponowanej fasady wyznaczały nieregularnie umieszczone otwory okienne. Wejście główne, umieszczone w osi środkowej, w otworze zamkniętym łukiem koszowym, poprzedzone było rampą, pod którą mieściły się drzwi do piwnic. Skromna dekoracja fasady ograniczała się do gzymsów działowych. Analogicznie jak fasadę opracowano elewację ogrodową. Do wnętrza wprowadzono m.in. krzyżowe sklepienia spoczywające na bezstyłowych kolumnach, nawiązujące do poprzednich epok, a także fasety i sztukaterie. Od 1991 roku w stanie ruiny.